

dagen, nemlig at Venstres formand havde holdt en tale på Venstres landsmøde, og at der havde været bragende bifald, da han talte imod smålighed og småracisme. Fint nok, men det hjælper jo ikke ret meget. Selv om der havde været stående ovationer til den tale, havde det ikke hjulpet ret meget, for det, vi politikere skal bedømmes på, er jo ikke det, vi siger, men det, vi gør – den måde, vi stemmer på i Folketinget, og den måde, vores love virker på ude i samfundet; og det er lige præcis dér, V og K svigter i dag.

Så behold bare ovationerne, så laver vi den politik, der er nødvendig og menneskelig, stram og humanistisk, således som jeg sagde som en fælles overskrift over regeringens politik.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1–5 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

26) Fortsættelse af tredje behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 1995.

Af finansministeren (Mogens Lykketoft).
(Fremsat 5/10 94. Første behandling 27/10 94.
Betænkning 2/11 94. Anden behandling 22/11 94.
Tillægsbetænkning 23/11 94. 1. del af tredje
behandling 14/12 94).

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg skal give ordet til formanden for Finansudvalget, hr. Peter Duetoft, for en mundtlig indstilling.

Peter Duetoft (CD):

Efter afstemningerne i går over de mange ændringsforslag, der var stillet til finanslovsforslaget for 1995, har vi haft et møde i Finansudval-

get, hvor vi teknisk har gennemgået afstemningsresultaterne. Jeg kan herefter på et enigt udvalgs vegne meddele, at denne gennemgang ikke giver anledning til bemærkninger eller til, at der stilles yderligere ændringsforslag, og det betyder så, at finanslovsforslaget kan indstilles til fortsat behandling.

Lovforslaget som helhed sættes til forhandling.

Forhandling

Pia Gjellerup (S):

Som varslet allerede i går skulle vi i dag holde os til de mere generelle retningslinjer, og efter at vi, som det netop er fremgået af Finansudvalgets formand, også på korrekt og forventet vis har vedtaget en lang række ændringsforslag, har vi nu et færdigt, endeligt forslag til behandling her i dag.

En finanslovdebat kan ved afsluttende tredje behandling let få præg af gentagelse, men gode ting kan man ikke sige for ofte, så derfor har jeg det såmænd ikke så svært. Overskriften på det er, at når vi ser på finansloven og på den samfundsøkonomiske udvikling, så går det bedre.

Det har vi haft lejlighed til at sige en del gange, og når jeg indleder med en vis forventning om, at der kunne være nogle gentagelser i talerne, er det, fordi vi heldigvis i nogen tid har kunnet sige: Det går bedre. Det er jo blevet endnu mere understreget i år, fordi vi har haft såvel den almindelige finanslovbehandling som en folketingsvalgkamp, hvor samfundsøkonomien også stod centralt.

Men jeg vil gribe tilbage til regeringsdannelsen i januar 1993, hvor vi i regeringspartierne stillede os selv to helt grundlæggende spørgsmål: Hvad kan vi gøre i Folketinget for at sætte et opsving i gang? Hvad kan vi gøre, når det er lykkedes at få sat et opsving i gang, for at få det til at bære sig selv, uden at vi skal blive ved med at bruge kræfter og offentlige midler på det, og uden at vi kommer til at lave nogle ting, som kommer til at bremse det voldsomt?

Disse to spørgsmål har vi holdt fast i, og vi har også holdt fast i at udvikle svar på dem. I maj 1993 fremkom den daværende regering, som i høj grad ligner den nuværende regering, med oplægget »Ny kurs« med en række forslag til fremrykning af offentlige investeringer, med en offensiv arbejdsmarkedsreform, med en nyskabelse i form af en orlovsreform og endelig med en skattereform.